

har haft noget andet. Folketingets Flertal har i denne Sag hidtil forlangt, at over for denne Sygdom, Tuberkulosen, kan man under visse Forhold mod Erstatning forlange Medslagning; men saa bør ogsaa vedkommende Kreaturejere selv yde noget, og det bestaar i, at de skulle afholde Udgifterne til Syn af Bedækningsdyrene 1 eller 2 Gange om Aaret. Naar man fra Statskassens Side vil forlange noget af vedkommende Kreaturejere, er det under denne Forudsætning, man er gaaet ind paa det. — Maa jeg i al Almindelighed sige til den ærede Ordfører (Dusen), at naar han taler om, at det og det Standpunkt er forladt, at man har forandret sig, saa er det hele Tinget, som har forandret sig og det gentagne Gange under denne Sag. Men det bør man ikke bebrejde Tinget, efter som Forholdene have udviklet sig baade her og uden for Salen. Saaledes blev man i 1889, før Valget, enige om, ved 2den Behandling at tage denne Bestemmelse ud, fordi den var aldeles unyttig, den var slet ikke betryggende; hvem der vilde have deres Dyr undersøgte, kunde saa det gjort ved Hjælp af Foreningerne, og saa var det uretfærdigt at paalægge dem, der staa uden for disse Foreninger, at gøre det. Men man da ikke kunde drage den samme Parallell og sige, at det er lige saa uretfærdigt, at de mindre bemidlede, som kun have saa Røer, skulle i Modsatning til de større Ejendomsbesiddere, hvem man ikke paalægger den Byrde, have denne Stat paalagt? Jeg synes, man kan drage akkurat den samme Parallell her; den holder ikke i mindste Maade. Efter Valget i 1890 blev det samme Standpunkt taget ved 2den Behandling, og man vedtog atter, at denne Bestemmelse skulde gaa ud; men ved 3dje Behandling gif man, under den Synsvinkel, at der skulde drages til Tuberkulosis Bekæmpelse fra Statskassens Side, ind paa det for Dyrenes Vedkommende. Men nu ligger Forholdet klart for paa en anden Maade. Lovgivningsmagten siger nu, at Kreaturejerne skulle ikke have Fordring paa Medslagning og Erstatning med Hensyn til Tuberkulose, det er man gaaet bort fra. Nu paalægges man blot Kreaturejerne den indskrænkede Benyttelse af Kreaturer med Tuberkulose, men hvorfor skal man saa med de fattigste Kendsgerninger for Dje, som gaa i Retning af,

at Kreaturejerne sætte al deres Energi ind paa at trænge Tuberkulosen mere og mere tilbage, hvorfor skal man saa paalægge dem denne Byrde? Jeg anser det for aldeles forkert, at man, naar Bestræbelserne gaa i Retning af at saa sunde Husdyr, saa skal være Formyndere og paalægge dem dette og hint. Derfor anbefaler jeg Vedtagelsen af det under Nr. 31 a. stillede Ændringsforslag. — Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgtreds (D. Scavenius) i Anledning af mine Udtalelser sagde, at det var for højt regnet, at det Dyrslægtssyn, som her bliver oprettet, vilde medføre en Udgift af fra 50—100,000 Kr. om Aaret, saa er jeg sikker paa, at dette nok skal holde Stik. Naar jeg gaar ud fra de statistiske Oplysninger og fremstiller mit Skøn paa Forholdene, saa vil jeg godt indrømme, at det hele er en Stønsag, men man kan jo drage nogen Slutning der fra, og jeg er sikker paa, at det ikke kan modsiges, at man kommer op over de 50,000 Kr., og disse Penge kunde efter min Mening være bedre anvendte, som jeg siden skal komme til. Efter Optællingen i 1888 findes der 14,980 Thyre paa over 2 Aar, og man ved, at de fleste Thyre begynde at bedække, naar de ere over ét Aar. Drager man derfra Besætninger paa 50 Røer og der over, vil der blive 13,000 tilbage. Siger man saa blot 1 Kr. for Attesten, og saa for Synet af Dyret og for Befordringen 2 Kr., saa bliver det 39,000 Kr., som det ogsaa blev fremført af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgtreds (Blem). Men det bliver meget mere. Naar jeg saa dertil føjer, at man har 181,000 Husmandskøer, hvor de enkelte Besætninger bestaa af 1—3 Røer, saaledes at der bliver over 99,000 Husmænd, som skulle betale Thyrepenge, hvad vil saa Følgen blive deraf? Det vil blive den, at de, der nu saa deres Røer bedækkede hos Herregaardene, sige nej for at blive frit for dette Tilsyn. I denne Forbindelse maa jeg spørge, om det er Meningen, som der ogsaa har været Tale om, at naar der gives Driftpenge til Høfteren, skal dette ikke medregnes, for hvis det er Meningen, at dette ikke skal regnes med, hvorfor skal man saa ikke sætte dette ind i Loven? Hvis det er Meningen, saa vil jeg sige, at det formilder Bestemmelserne en Del, for saa kunne de,